

Maryja wybiera w nocach świata

Kontynuujemy naszą drogę w bruzdach dwóch stuleci (Fatimy i Rycerstwa Niepokalanej) z refleksją o **Niepokalanym Sercu Maryi**.

„W ciągu wieków były objawienia nazywane „prywatnymi”, niektóre z nich zostały uznane przez władze Kościoła... Ich rolą nie jest „uzupełnianie” definitywnego Objawienia Chrystusa, ale pomaganie, aby żyć nim pełniej w określonej epoce historii... Orędzie może być ważną pomocą dla lepszego zrozumienia i życia Ewangelią w obecnej godzinie; dlatego nie powinno się go zaniedbywać. To pomoc, która jest ofiarowana, ale z której nie ma obowiązku uczynienia użycia”¹.

„**Syn Boży jest jedynym i definitywnym Słowem Ojca**. Dlatego kto chciałby jeszcze pytać Pana i prosić Go o wizję albo objawienia, nie tylko popełniłby głupstwo, ale obraziłby Boga, bo nie kieruje swojego spojrzenia jedynie na Chrystusa oraz szuka innych rzeczy i nowości” (św. Jan od Krzyża, Wejście na Górę Karmel, II, 22)².

Przyjmijmy mądra radę św. Jana od Krzyża i udajmy się na drogi Ewangelii.

Teresa od Dzieciątka Jezus ujęła z prorocką intuicją, że tym, co prawdziwie charakteryzuje Dziewicę z Nazaretu, jest Jej pielgrzymka wiary: „**Nie należałoby mówić o Niej rzeczy nieprawdopodobnych albo co do których nie ma się pewności. Mówienie o Świętej Dziewicy, aby być owocne, powinno pokazać Jej realne życie, które Ewangelia pozwala zobaczyć...**”³.

Oddajemy się więc słuchaniu Ewangelii Zwiastowania. Zwiastowanie Maryi jest ewangelizacją dla Niej i dla nas wszystkich.

„W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy... Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą»... «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?»... «Duch Święty zstąpi na Ciebie»... «Oto Ja służebnica Pańska...»”⁴.

„**Anioł wszedł do Niej**”, podczas zwykłego dnia, w miejscowości o nienajlepszej sławie, Nazaret⁵, w ruderze na peryferiach wioski, do zwykłej dziewczyny mającej nieco ponad dwanaście lat. **Bóg ukazuje się Maryi, w odróżnieniu od Zachariasza⁶, nie poprzez wizję, ale wkraczając do Jej domu, w Jej życie.**

„**Oto Ja ..., niech Mi się stanie**”. „**Niech Mi się stanie**” jest formą życzenia (*ghenoito*) greckiego słowa i wskazuje na intensywne pragnienie; to oznacza, że **Maryja wypowiada swoje ‘tak’ całym sercem**, czyni siebie łonem dla Syna Bożego, ucząc nas, że prawdziwa pobożność to stanie się ciężarnymi Boga, niosącymi życie.

¹ Por. *Il Segreto svelato*, Il Messaggio di Fatima (*Objawiony sekret*, Orędzie Fatimy), Kongregacja Nauki Wiary, s. 36-37.

² *Tamże*, s. 34-35.

³ *Novissima Verba*, Lisieux 1926, s.154-158.

⁴ Łk 1,26-38.

⁵ Por. J 1,46.

⁶ Łk 1,11.

„Maryja w ciąży Boga, w drodze na Góry Judei, jest najpotężniejszym obrazem, jaki Ewangelia daje nam o sensie i celu naszego życia. To cudowna metafora. Być ciężarnymi Boga, ciężarnymi Światła, oznacza żyć Jego obecnością. Nie trzeba wciąż myśleć o Bogu, jest On już wewnątrz mnie, jak dziecko w matce” (Marina Marcolini). A Mistrz Eckhart napisze, że „Wszyscy są wezwani, aby być matkami Boga, bo Bóg zawsze potrzebuje przyjścia na świat”.

Pierwsze objawienie Maryi spotykamy więc w Ewangelii.

Gdy Ona pojawia się, czyni to tylko dla otwarcia Ewangelii, którą my ostentacyjnie i głupio zamierzamy zamknąć. Benedykt XVI⁷ powie: „Dziewica Maryja przyszła z Nieba, aby przypomnieć nam prawdy Ewangelii, które stanowią dla ludzkości, zimnej w miłości i bez nadziei zbawienia, źródło nadziei”.

Maryja zatem pochyła się nad ludzkością, aby przyjść jej z pomocą. W tym punkcie my wchodzimy, na paluszkach stóp, razem z kard. Joseph Ratzinger⁸ w serce Orędzia Fatimy:

„Pierwsza i druga część sekretu Fatimy zostały szeroko przedyskutowane. Chciałbym tylko pokrótce przywołać uwagę na punkt bardzo znaczący. **Dzieci** doświadczyły podczas trwania strasznej chwili wizję piekła. **Widziały upadek «dusz biednych grzeszników»**. A teraz zostaje im powiedziane, dlaczego zostały wystawione na ten moment: **dla «zbawienia ich»** - dla ukazania drogi zbawienia. Jako droga **zostaje wskazana pobożność do Niepokalanego Serca Maryi**. Aby to zrozumieć, wystarczy krótka wskazówka. «Serce» w języku Biblii oznacza ośrodek ludzkiej egzystencji, zbieg rozumu, woli, temperamentu i wrażliwości, w którym osoba znajduje swoją jedność i swoje wewnętrzne ukierunkowanie. „Niepokalane serce” jest według Mt 5,8 sercem, które wychodząc od Boga dotarło do doskonałej jedności wewnętrznej i dlatego widzi Boga”⁹.

Bóg złożył w Maryi swoje Serce.

Kard. Ratzinger, w kolejnym tekście, rozwija tę samą myśl. „Chciałbym podjąć jeszcze kluczowe słowo «sekretu», które słusznie stało się sławne: „**Moje Niepokalane Serce zwycięży**”. Co to oznacza? Serce otwarte na Boga, oczyszczone przez kontemplację Boga jest najmocniejszym z karabinów i broni wszelkiego rodzaju. *Fiat* Maryi, słowo Jej Serca, zmieniło historię świata, Bo ono wprowadziło na ten świat Zbawiciela – bo dzięki temu «Tak» Bóg mógł stać się człowiekiem w naszej przestrzeni i takim teraz zostaje na zawsze. **Zły ma moc w tym świecie**, stale to widzimy i tego doświadczamy; on ma moc, bo nasza wolność pozwala się stale oddzielać od Boga. **Ale gdy sam Bóg ma serce ludzkie i ma w ten sposób wolność człowieka skierowanego na dobro, skierowanego na Boga, wolność dla zła nie ma już ostatniego słowa**. Odtąd ma znaczenie słowo: «Na świecie doznacie ucisku, ale miejcie odwagę: Jam zwyciężył świat» (J 16,33). **Orędzie Fatimy zaprasza nas, aby ufać tej obietnicy**”¹⁰.

To, co wydarzyło się w Fatimie tego 13 maja 1917 roku, zmieniło historię, pokazało każdemu z nas drogę do przebycia, aby odnaleźć nadzieję, samo to wydarzenie było motywem i źródłem nadziei poprzez nadzwyczajną obietnicę Maryi: „*Na koniec Moje Niepokalane Serce zwycięży!*” .

Angela Esposito MNOK

⁷ Przemówienie Ojca św., Międzynarodowe lotnisko w Lizbonie, 11 maja 2010.

⁸ Prefekt Kongregacji Nauki Wiary (1981-2005).

⁹ *Il Messaggio di Fatima (Orędzie Fatimy)*, Kongregacja Nauki Wiary, s. 55.

¹⁰ *Tamże*, s. 63.